

Κείμενο

Τα χαρακτηριστικά του καλού δημαγωγού

Λένε ότι στα δύσκολα βλέπουμε τον πραγματικό Έλληνα.

Σίγουρα πάντως μια κρίση τόσο θεμελιακή και πολυδιάστατη, σαν αυτή που μας ταλανίζει, προσδίδει στο δημόσιο λόγο μας μια απόχρωση μανιχαϊκής πλειοδοσίας. Η οποία, αν και ιδιάζον χαρακτηριστικό του, σήμερα έχει απογειωθεί. Ζούμε στη χρυσή εποχή της δημαγωγίας. Θα αποπειραθώ, λοιπόν, να συνοψίσω τα βασικά χαρακτηριστικά του «καλού δημαγωγού».

Ότι μας δυσαρεστεί, μας πονάει ή απλώς δεν μας συμφέρει είναι άδικο. Μολονότι κανείς δεν θα τολμούσε να το πει ανοιχτά, το εν λόγω «σχήμα διανοίας» θεωρείται αυτονόητο και λειτουργεί ως ιδρυτικό ιδεολόγημα της εγχώριας δημαγωγίας. Και για να προλάβω ενδεχόμενη ένσταση, παραδέχομαι ότι πολύ συχνά κάτι που μας πονάει είναι όντως άδικο, χωρίς ωστόσο αυτό να σημαίνει ότι είναι άδικο επειδή μας πονάει.

Ο δημαγωγός δεν αρνείται ότι κι εμείς κάναμε λάθη. Πιστεύει όμως ότι τα λάθη μας δεν έχουν συνέπειες αν τα παραδεχθούμε. Άρα εκείνοι που μας αδικούν είναι μόνο οι πλούσιοι, οι ξένοι και γενικά όσοι συστηματικά επιβουλεύονται τον περιούσιο ελληνικό λαό.

Ο δημαγωγός μάς διαβεβαιώνει ότι τα δύσκολα θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν οι κυβερνώντες ήταν διατεθειμένοι να επιδείξουν το πνεύμα της αντίστασης που -ως γνωστόν- χαρακτηρίζει διαχρονικά τους Έλληνες και το οποίο ο δημαγωγός ενσαρκώνει. Με άλλα λόγια, αν χτυπούσαν τη γροθιά στο τραπέζι, οι έμφοβοι ξένοι θα εξακολουθούσαν να μας δανείζουν αφειδώς και η ζωή στην Ελλάδα θα συνεχιζόταν κανονικά.

Από τη στιγμή που ή έννοια της αντίστασης απέκτησε οντολογικές ιδιότητες ως ουσία του Ελληνισμού, όποιος μάχεται έχει δίκιο. Ακόμα κι εκείνοι που διορίστηκαν παράνομα ή απολαμβάνουν προνόμια που τους παραχώρησε η χούντα.

Ο δημαγωγός δεν κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για συγκεκριμένα προβλήματα. Απορρίπτει όμως κάθε μέτρο που πονάει το «λαό», χωρίς να αισθανθεί την παραμικρή υποχρέωση να σκεφτεί ποια θα ήταν η συνέπεια αυτής της

αντιστασιακής **απραξίας**, και παραβλέποντας έτσι το μάλλον σίγουρο ενδεχόμενο την επόμενη φορά να κληθούμε να λάβουμε ακόμα πιο επώδυνα μέτρα.

Ο δημαγωγός ασκεί κριτική εκ του ασφαλούς εφ' όσον ο ίδιος δεν υποχρεούται να πάρει καμιά απόφαση. Επιπλέον, δεν διατρέχει τον κίνδυνο να δυσαρεστήσει τον κόσμο επειδή οι επιλογές του (π.χ. η πρόταση του Χ πολιτικού να δημιουργηθούν 100.000 νέες θέσεις εργασίας στο Δημόσιο) δεν θα εφαρμοστούν ποτέ και συνεπώς ουδέποτε θα του ζητηθούν ευθύνες.

Δηλαδή για το δημαγωγό όλα είναι απλά και εύκολα. Και το μόνο εμπόδιο στο δρόμο μας, η έλλειψη **αγωνιστικότητας** την οποία ο ίδιος ενσαρκώνει.

Τέλος, ο δημαγωγός καλλιεργεί συστηματικά την εικόνα του μπροστάρη που τα λέει έξω από τα δόντια και δεν φοβάται τίποτα. Στην ουσία όμως το μόνο που κάνει είναι να λέει αυτά που οι πολλοί θέλουν να ακούσουν.

(Γιώργος Γιαννουλόπουλος, Ελευθεροτυπία - διασκευή, 26-2-2011)

1. Να γραφεί η περίληψη του κειμένου σε 100-120 λέξεις. 25 ΜΟΝΑΔΕΣ

2. «...πολύ συχνά κάτι που μας πονάει είναι όντως άδικο, χωρίς ωστόσο αυτό να σημαίνει ότι είναι άδικο επειδή μας πονάει.» Να σχολιαστεί το νόημα της πρότασης σε 80-100 λέξεις.

12 ΜΟΝΑΔΕΣ

3. α) Να γραφεί μία συνώνυμη λέξη για κάθε υπογραμμισμένη λέξη. 5 ΜΟΝΑΔΕΣ

β) Να γραφεί μια αντώνυμη λέξη για κάθε γραμμένη με πράσινο χρώμα λέξη.

5 ΜΟΝΑΔΕΣ

4. α) Ποια νοηματική σχέση εκφράζουν οι γραμμένες με μπλε χρώμα λέξεις;

3 ΜΟΝΑΔΕΣ

β) «Σίγουρα πάντως... «του καλού δημαγωγού». Πως επιτυγχάνεται η συνοχή της παραγράφου;

3 ΜΟΝΑΔΕΣ

5. α) «καλού δημαγωγού»: Για ποιο λόγο ο συγγραφέας προτίμησε τη χρήση εισαγωγικών;

2 ΜΟΝΑΔΕΣ

β) Σε ποιο γραμματειακό είδος ανήκει το παραπάνω κείμενο; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας.

5 ΜΟΝΑΔΕΣ

6. Η εξάπλωση φαινομένων δημαγωγίας είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα των εκφυλισμένων δημοκρατικών πολιτευμάτων. Η παθητικοποίηση που διακρίνει τον σύγχρονο άνθρωπο, ο έντονος ατομικισμός, και ο αμοραλισμός που διαφθείρει τις συνειδήσεις αποτελούν παράγοντες που εντείνουν το φαινόμενο. Αφού αιτιολογήσετε

την παραπάνω άποψη, να δηλώσετε με ποια κοινωνική στάση θα μπορούσε η νεολαία να ανακόψει την επιρροή των δημαγωγών πολιτικών και να εξαλείψει τις ολέθριες για το παρόν και το μέλλον του τόπου μας συνέπειες της δράσης τους.

40 ΜΟΝΑΔΕΣ

